

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lutego 2017r

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Ławnicy: Krystyna Kusińska, Beata Toman

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2017 r. we W.

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych im. T. K. we W.

o ustalenie, przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za pracę, odszkodowanie za dyskryminację i nagrodę jubileuszową

I. zasądza od strony pozwanej Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych im. T. K. we W. na rzecz powoda K. J. kwotę:

- 6.838,46 zł (sześć tysięcy osiemset trzydzieści osiem złotych czterdzieści sześć groszy) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku,
- 30.226,48 zł (trzydzieści tysięcy dwieście dwadzieścia sześć złotych czterdzieści osiem groszy) brutto tytułem nagrody jubileuszowej;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.027,60zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 6.031,36zł tytułem opłaty sądowej od pozwu;

V. nakazuje pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 1.904,64zł tytułem opłaty sądowej od pozwu;

VI. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 7.556,62zł.

UZASADNIENIE

W dniu 30 marca 2016 r. powód K. J. wystąpił z pozwem przeciwko stronie pozwanej - Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych im. T. K. (2) we W., w którym domagał się (po sprecyzowaniu żądania w piśmie z dnia 22 kwietnia 2016 r.) zasądzenia od strony pozwanej odszkodowania za wadliwe wypowiedzenie stosunku pracy w kwocie 20.515,38 zł oraz ustalenia, że bieg okresu wypowiedzenia umowy o pracę upływa z dniem 30 września 2016r. zaś jemu przysługuje wynagrodzenie za pracę do dnia 30 września 2016 r. a ponadto zasądzenia od strony pozwanej kwoty 27.353,84 zł z tytułu nagrody jubileuszowej oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie, powód wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku profesora wizytującego. Podał, że strona pozwana wypowiedziała mu umowę o pracę ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2016 r. z powodu likwidacji stanowiska profesora wizytującego. Podał, iż na spotkaniu z rektorem uczelni zwrócił się z prośbą o przedłużenie okresu wypowiedzenia do dnia 30 września 2016 r. co umożliwiłoby mu nabycie prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy jednak rektor poinformował go, że chciałby uwzględnić jego prośbę jednak zabraniają mu tego przepisy formalno-prawne a jednocześnie zaznaczył, iż rok akademicki zgodnie z dokumentami wewnętrznymi uczelni kończy się 31 sierpnia 2016 r. Wskazując na powyższe powód argumentował, iż zgodnie z statutem uczelni oraz regulaminem studiów uczelni rok akademicki trwa od 1 października do 30 września następnego roku kalendarzowego. Zaznaczył dalej, że wypowiedzenie mu stosunku pracy nie zostało poprzedzone opinią senatu uczelni, a ponadto zmierzało do pozbawienia go prawa do otrzymania nagrody jubileuszowej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska podała, iż powód nie był mianowanym nauczycielem akademickim w związku z czym żądania pozwu nie znajdują oparcia ani w art. 125 ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym, ani w § 78 pkt 4 statutu strony pozwanej. Wskazała, iż właściwą podstawą rozwiązania z powodem stosunku pracy był art. 128 ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym oraz przepisy kodeksu pracy w związku z czym umowa o pracę z powodem została rozwiązana z należytą starannością bowiem wobec likwidacji stanowiska pracy powoda do jej rozwiązania doszło za trzymiesięcznym wypowiedzeniem i z końcem semestru. Wskazała, iż ustalenie czasu trwania poszczególnych semestrów należy do uczelni i dalej, iż zakończenie roku akademickiego z dniem 30 września nie jest równoznaczne z zakończeniem semestru letniego w tym dniu. Podała, iż ustalenia co do tej sprawy mają źródło w treści uchwały senatu uczelni nr (...) z dnia 12 lutego 2015 r. oraz w treści punktu II podpunkt 3 rozkazu rektora nr (...) z dnia 18 czerwca 2015 r. w sprawie harmonogramu roku akademickiego 2015/2016. Wskazując na powyższe podała, że brak podstaw do uznania rozwiązania z powodem umowy o pracę za nieuzasadnione oraz do uwzględnienia roszczeń finansowych powoda.

W piśmie procesowym z dnia 4 lipca 2016 r. a następnie na rozprawie w dniu 14 lipca 2016 r. i dalej w piśmie procesowym z dnia 20 lipca 2016r. i z dnia 9 sierpnia 2016r. oraz na rozprawie w dniu 10 listopada 2016r. i w dniu 24 stycznia 2017r. powód sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o przywrócenie do pracy na dotychczasowych warunkach pracy i zasądzenie kwoty 22.669,89zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy - a w przypadku nie uwzględnienia w/w żądań wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 22.669,89zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione i niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę -, ustalenie, że rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu 30 września 2016 r., zasądzenie od strony pozwanej kwoty 7.556,62 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku, zasądzenie od strony pozwanej kwoty 30.226,48 zł tytułem nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy do której prawo nabywa w dniu 15 września 2016r. i zasądzenie od strony pozwanej kwoty 1.850zł tytułem odszkodowania za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu poprzez nie wskazanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę faktycznej przyczyny wypowiedzenia umowy i wskazanie go do zwolnienia bez żadnego uzasadnienia.

Strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko wnosząc o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Strona pozwana – Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych im. T. K. (2) we W. jest uczelnią wojskową – publiczną uczelnią zawodową, działającą na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i statutu uczelni.

Dowód:

- statut strony pozwanej, koperta w aktach sprawy

Zgodnie z § 46 ust. 3 statutu Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych im. T. K. (2) we W. rektor podejmuje decyzje we wszystkich sprawach dotyczących uczelni, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych przez ustawę oraz statut do kompetencji innych organów uczelni lub kanclerza.

Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicki zatrudniani na stanowiskach pracowników naukowo-dydaktycznych, dydaktycznych, naukowych, dyplomowanych bibliotekarzy lub dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi. (§ 74 ust. 1 statutu)

Pracownicy naukowo dydaktyczni i naukowci są zatrudniani na stanowiskach: profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego, profesora wizytującego, adiunkta i asystenta. (§ 74 ust. 2 statutu)

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego może być zatrudniona osoba nieposiadająca stopnia naukowego doktora habilitowanego lub tytułu profesora, jeśli posiada stopień naukowy doktora oraz znaczne twórcze osiągnięcia w pracy naukowej lub zawodowej potwierdzone przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, w której osoba ma być zatrudniona. Na stanowisko profesora wizytującego może być także zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień wojskowy generała brygady lub kontradmirała (§ 75 ust. 1 i 2 statutu).

Nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim następuje zgodnie z art. 118 ustawy. (§ 78 ust. 1 statutu)

Stosunek pracy z nauczycielem akademickim nawiązuje i rozwiązuje rektor na wniosek:

- 1) kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub dyrektora instytutu pozawydziałowego, zaopiniowany przez właściwą radę wydziału/ Instytutu (...) lub radę naukową instytutu, jeżeli zatrudnienie będzie miało miejsce w tej jednostce;
- 2) prorektora właściwego ds. dydaktyczno-naukowych, jeżeli zatrudnienie będzie miało miejsce w innej jednostce. (§ 78 ust. 3 statutu)

Organizację i tok studiów wyższych oraz prawa i obowiązki studentów określa regulamin studiów. Terminy rozpoczęcia i zakończenia roku akademickiego, semestrów i sesji egzaminacyjnych określa regulamin studiów. (§ 102 ust. 5 zd. I i ust. 6 statutu)

Dowód:

- statut strony pozwanej, koperta w aktach sprawy

Rok akademicki w uczelni rozpoczyna się 1 października i trwa do 30 września następnego roku kalendarzowego, przy czym szczegółowe terminy rozpoczęcia zajęć danego roku akademickiego określa rektor. (§ 8 ust. 1 regulaminu studiów)

Rok akademicki obejmuje:

- 1) dwa semestry: zimowy i letni;
- 2) dwie zasadnicze sesje egzaminacyjne: zimową i letnią;
- 3) dwie poprawkowe sesje egzaminacyjne: zimową i letnią;
- 4) praktyki, jeżeli przewiduje program kształcenia;

5) przerwy w zajęciach (§ 8 ust. 3 regulaminu studiów).

Harmonogram roku akademickiego ustala rektor najpóźniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem roku akademickiego. (§ 8 ust. 4 zd. I regulaminu studiów)

Dowód:

- regulamin studiów, koperta w aktach sprawy oraz dostępny na stronie internetowej www.wso.wroc.pl/uczelnia-start/akty-prawne

W rozkazy nr (...) rektora strony pozwanej, z dnia 18 czerwca 2015 r., w sprawie harmonogramu roku akademickiego 2015/2016 podzielono rok akademicki na dwa semestry – zimowy i letni.

Zgodnie z pkt II. ppkt 3 w semestrze letnim wyróżniono m.in. okres realizacji zajęć, zasadniczą sesję egzaminacyjną, poprawkową sesję egzaminacyjną i praktyki.

Ustalono przy tym, iż semestr letni trwa 15 tygodni zaś zajęcia realizowane są od 22 lutego 2016 r. do 3 czerwca 2016 r., przy czym przewidziano także dodatkowy tydzień w okresie: 06-10 czerwca 2016 r. Wyznaczono również zasadniczą sesję egzaminacyjną, która w zależności od kierunku i roku studiów odbywała się w różnych terminach w okresie od maja do lipca 2016 roku na studiach stacjonarnych oraz w czerwcu dla studentów studiów niestacjonarnych. Sesja poprawkowa w semestrze letnim została przewidziana w różnych okresach – w zależności od kierunku, trybu i roku studiów, w tym we wrześniu i październiku 2016 roku. Z kolei terminy składania prac dyplomowych oraz egzaminów dyplomowych zostały wyznaczone m.in. na wrzesień 2016 r. (w tym do dnia 30 września 2016 r.). We wskazanym akcie przewidziano również praktyki, które dla studentów cywilnych miały odbywać się w okresie od października 2015 roku do września 2016 roku.

Zgodnie z pkt 27 uchwały nr 1/ (...) senatu strony pozwanej za okres rozliczeniowy obciążenia dydaktycznego za rok akademicki przyjęto okres od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r., z zastrzeżeniem, że w przypadku kierowania pracą dyplomową datą graniczną wliczenia do pensum godzin pracy świadczonych w tym zakresie jest dzień 30 września.

Dowód:

- rozkaz rektora nr (...), k. 25-34,

- uchwała nr 1/ (...), k. 35-39,

- zeznania świadka T. S., k. 109-114

- zeznania świadka K. G., k. 109-114

- zeznania świadka R. M., k. 109-114

W okresie od 15 września 1971 r. do 31 stycznia 2011 r. powód K. J. pełnił czynną służbę wojskową, ostatecznie w stopniu generała brygady.

W dniu 17 stycznia 2011 r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę o pracę, na podstawie której został zatrudniony na czas określony od dnia 17 stycznia 2011 r. do dnia 31 stycznia 2012 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku profesora wizytującego.

W dniu 1 lutego 2011 r. strony zawarły kolejną umowę o pracę, na podstawie której powód został zatrudniony na czas określony od dnia 1 lutego 2011 r. do dnia 31 stycznia

2012 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku profesora wizytującego. Następnie, tj. w dniu 1 lutego 2012 r. powód został zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku profesora wizytującego.

Dowód:

- świadectwo służby, w kopii akt osobowych powoda
- umowa o pracę z dnia 17.01.2011r., k. 8 oraz w kopii akt osobowych powoda
- umowa o pracę z dnia 01.02.2011r., k. 7 oraz w kopii akt osobowych powoda
- umowa o pracę z dnia 01.02.2012r., k. 5 oraz w kopii akt osobowych powoda
- zeznania świadka T. S., k. 109-114
- zeznania świadka K. G., k. 109-114
- zeznania świadka R. M., k. 109-114
- zeznania świadka P. L., k. 109-114
- zeznania świadka B. K., k. 109-114
- przesłuchanie powoda, k. 109-114

Na stanowisku profesora wizytującego do obowiązków powoda, zgodnie z pisemnym zakresem obowiązków, należało w szczególności:

- prowadzenie zajęć dydaktycznych z grupami szkoleniowymi zgodnie z planem studiów, programem nauczania i rozkładem zajęć w ramach wymiaru zajęć dydaktycznych określonych w uchwale senatu uczelni,
- wprowadzanie nowych treści nauczania oraz rozwiązań metodycznych do procesu kształcenia w ramach przedmiotów realizowanych w katedrze,
- opracowywanie i aktualizację planów studiów i programów nauczania w zakresie przedmiotów realizowanych w katedrze,
- opracowywanie sylabusów realizowanych przedmiotów i innych dokumentów organizacyjno-metodycznych niezbędnych w procesie kształcenia,
- udział w różnych formach kształcenia zawodowego oraz przygotowanie i realizację egzaminów, zaliczeń, konsultacji,
- systematyczne podnoszenie swoich kwalifikacji,
- kształcenie młodych kadr naukowych w katedrze,
- udzielanie pomocy merytorycznej pracownikom katedry podejmującym studia doktoranckie i podyplomowe.

Powód był przy tym odpowiedzialny m.in. za:

- prowadzenie pracy metodycznej w katedrze,
- opracowywanie i aktualizację planów studiów i programów nauczania w zakresie przedmiotów realizowanych w katedrze,

- opracowywanie sylabusów realizowanych przedmiotów i innych dokumentów organizacyjno-metodycznych niezbędnych w procesie kształcenia,
- koordynację i nadzór nad realizacją procesu dydaktycznego studentów w zakresie realizowanych przedmiotów,
- opracowywanie materiałów dydaktycznych do realizacji procesu dydaktycznego studiów w zakresie realizowanych przedmiotów,
- organizację i przeprowadzanie egzaminów.

Dowód:

- zakres obowiązków, w kopii akt osobowych powoda
- zeznania świadka P. L., k. 109-114
- zeznania świadka B. K., k. 109-114
- przesłuchanie powoda, k. 109-114

Pismem z dnia 21 marca 2016 r. strona pozwana powiadomiła przewodniczącego (...) Wojska Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych o zamiarze wypowiedzenia powodowi oraz P. L., zatrudnionym na stanowisku profesora wizytującego, umowy o pracę ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2016 r. z uwagi na likwidację ich stanowisk pracy.

W odpowiedzi na powyższe związek zawodowy, w piśmie z dnia 22 marca 2016 r., poinformował pozwaną, iż nie wnosi uwag do likwidacji stanowiska pracy profesora wizytującego P. L. a jednocześnie wniósł o rozwiązanie umowy o pracę z powodem, z dniem 30 września 2016 r. celem umożliwienia mu otrzymania nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 21.03.2016r., k. 70 oraz w kopii akt osobowych powoda
- pismo związku zawodowego z dnia 22.03.2016r., k. 69 oraz w kopii akt osobowych powoda
- zeznania świadka B. K., k. 109-114

Pismem z dnia 17 marca 2016 r., doręczonym powodowi w dniu 23 marca 2016 r., strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę, za wypowiedzeniem, z dniem 31 sierpnia 2016 r. wskazując jako przyczynę likwidację jego stanowiska.

W treści oświadczenia strona pozwana pouczyła powoda o prawie i terminie wniesienia odwołania do sądu pracy.

Oświadczenie wręczył powodowi rektor w obecności przełożonego powoda T. S..

Przed wypowiedzeniem powodowi umowy o pracę rektor zwrócił się do przełożonego powoda o opinię w sprawie rozwiązania z powodem umowy o pracę.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy o pracę, k. 6 oraz w kopii akt osobowych powoda
- zeznania świadka T. S., k. 109-114

- zeznania świadka K. G., k. 109-114
- zeznania świadka R. M., k. 109-114
- przesłuchanie powoda, k. 109-114

Na stanowisku pracy – profesora wizytującego, strona pozwana zatrudniała łącznie z powodem pięć osób.

W związku z prowadzonymi u strony pozwanej zmianami organizacyjnymi stanowisko pracy – profesora wizytującego zostało zlikwidowane.

Aktualnie strona pozwana nie zatrudnia pracowników na stanowiskach profesorów wizytujących.

Z uwagi na likwidację stanowisk profesora wizytującego stosunek pracy wypowiedziano również innym osobom zajmującym to stanowisko, tj. P. L., C. P., S. N. i Z. J..

Dowód:

- zeznania świadka T. S., k. 109-114
- zeznania świadka K. G., k. 109-114
- zeznania świadka R. M., k. 109-114
- zeznania świadka P. L., k. 109-114
- zeznania świadka B. K., k. 109-114
- przesłuchanie powoda, k. 109-114

Zgodnie z § 18 ust. 1 obowiązującego u strony pozwanej regulaminu wynagradzania za wieloletnią pracę pracownikowi uczelni przysługuje nagroda jubileuszowa w wysokości:

- za 20 lat pracy – 75% wynagrodzenia miesięcznego,
- za 25 lat pracy – 100% wynagrodzenia miesięcznego,
- za 30 lat pracy – 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- za 35 lat pracy – 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- za 40 lat pracy – 300% wynagrodzenia miesięcznego,
- za 45 lat pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego.

Dowód:

- regulamin wynagradzania, w aktach sprawy

Średnie jednomiesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 7.556,62 zł.

Wynagrodzenie powoda za miesiąc wrzesień 2016 roku, w przypadku wykonywania pracy, wynosiło 6.838,46 zł brutto.

W dniu 15 września 2016r. powód nabywał prawo do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Przysługująca powodowi nagroda jubileuszowa z tytułu 45 lat pracy wynosi 30.426,48zł brutto.

Dowód:

- zaświadczenie z dnia 14.06.2016 r., k. 24
- zaświadczenie z dnia 16.11.2016r., k. 118
- zaświadczenie z dnia 11.01.2017r., k. 155
- zaświadczenie z dnia 11.01.2017r., k. 156
- zeznania świadka B. K., k. 109-114
- przesłuchanie powoda, k. 109-114

Strona pozwana, w czerwcu – lipcu 2016 roku, ogłosiła konkurs m.in. na stanowisko:

- wykładowcy (dwa) w Wydziale Nauk o Bezpieczeństwie, określając, iż zatrudnienie nastąpi od dnia 1 października 2016r.,
- profesora nadzwyczajnego (dwa).

Dowód:

- ogłoszenie na stanowisko wykładowcy, k. 53
- wydruk ze strony internetowej, k. 65-66
- zeznania świadka P. L., k. 109-114
- przesłuchanie powoda, k. 109-114

Sąd zważył:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powód, po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska w sprawie domagał się przywrócenia do pracy u strony pozwanej i zasądzenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy - a w przypadku nie uwzględnienia w/w żądań wniósł

o zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania za nieuzasadnione i niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę. Nadto powód domagał się ustalenia, że rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu 30 września 2016 r. oraz zasądzenia od strony pozwanej: wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku, nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy i odszkodowania za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu.

Strona pozwana domagała się oddalenia powództwa.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach w tym w szczególności na dokumentacji akt osobowych powoda, statucie strony pozwanej, regulaminie studiów, rozkazie rektora nr (...), uchwale senatu strony pozwanej nr (...), piśmie strony pozwanej z dnia 21.03.2016r., piśmie związku zawodowego z dnia 22.03.2016r., regulaminie wynagradzania, zaświadczeniach o wysokości wynagrodzenia powoda i wysokości nagrody jubileuszowej, ogłoszeniu na stanowisko wykładowcy i wydrukach ze strony internetowej – ogłoszeniach naboru na wolne stanowiska bowiem prawdziwość i wiarygodność w/w dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu. Również Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek okoliczności, które podważałyby walor dowodowy tych dokumentów. Nadto Sąd oparł się na zeznaniach świadków T. S., K. G., R. M., P. L. i B. K. oraz na dowodzie z przesłuchania powoda. Ich relacja była co do zasady zgodna. Wyżej wymienione osoby w zbieżny sposób wskazały, że przyczyną wypowiedzenia powodowi stosunku pracy była likwidacja jego stanowiska,

obejmująca również tożsame stanowiska w jednostce, w której powód świadczył pracę oraz że do likwidacji w/w stanowiska (stanowisk) profesora wizytującego u strony pozwanej faktycznie doszło. Okoliczność likwidacji u strony pozwanej stanowiska profesora wizytującego potwierdził zarówno świadek R. M., jak i świadek T. S., który podał, iż wszystkie stanowiska profesorów wizytujących zostały zlikwidowane. Podobnie świadek K. G., w trakcie przesłuchania, nie tylko podał, iż stanowiska profesora wizytującego zostały zlikwidowane ale i, że aktualnie u strony pozwanej nie ma osób zatrudnionych na takich stanowiskach. Także świadek P. L., zatrudniony u strony pozwanej, podobnie jak powód, na stanowisku profesora wizytującego, podał, iż u strony pozwanej było zatrudnionych 5 osób na stanowisku profesora wizytującego a także, że doszło do likwidacji stanowiska profesora wizytującego. Również świadek B. K., przewodniczący związku zawodowego, zeznał, iż u strony pozwanej nastąpiła likwidacja stanowisk pracy profesora wizytującego. Okoliczność likwidacji stanowiska pracy profesora wizytującego potwierdził także, de facto, w toku przesłuchania sam powód. Sprzeczne, w części, zeznania wskazanych świadków, dotyczyły natomiast kwestii daty zakończenia semestru letniego

u strony pozwanej, przy uwzględnieniu treści obowiązujących u strony pozwanej regulacji wewnętrznych. Świadek T. S. podał bowiem, w trakcie przesłuchania, iż semestr letni liczy się do końca sierpnia danego roku akademickiego. Z kolei świadek K. G., zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku szefa wydziału planowania kształcenia, podał, iż semestr letni trwa do 3 czerwca 2016 roku. Natomiast świadek R. M., zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku kierownika oddziału kształcenia, zeznał, iż koniec semestru zamyka się z dniem 31 września. Z zeznaniami w/w świadka korespondowały przy tym zeznania świadka P. L., który podał, iż u strony pozwanej semestr zimowy kończył się w lutym a semestr letni kończył się we wrześniu. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd, dokonując ustaleń w zakresie daty końca u strony pozwanej semestru letniego, oparł się w szczególności na treści obowiązujących u strony pozwanej regulacji wewnętrznych.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych wynika, iż strona pozwana jest uczelnią wojskową – publiczną uczelnią zawodową, działającą na podstawie ustawy z dnia

27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i statutu uczelni, jak również, że powód był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę, w tym od dnia 1 lutego 2012 r. zawartej na czas nieokreślony, na stanowisku profesora wizytującego.

Z uwagi na powyższe nie budzi wątpliwości, iż powód był nauczycielem akademickim, stosownie do treści art. 108 pkt 1 i 2 w zw. z art. 110 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1842); zwana dalej jako p.s.w. Do sytuacji powoda pełne zastosowanie znajdował zatem przepis art. 128 ust. 1 p.s.w., w myśl którego rozwiązanie lub wygaśnięcie umowy o pracę z nauczycielem akademickim następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, z tym że rozwiązanie stosunku pracy, za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru. W odniesieniu do zasad rozwiązywania stosunku pracy nauczycieli akademickich zatrudnionych w oparciu o umowę o pracę w zakresie rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy przywołany przepis odsyła do regulacji wynikających z kodeksu pracy. Odesłanie zawarte w art. 128 ust. 1 p.s.w. skutkuje również koniecznością stosowania terminów wypowiedzeń i ich sposobem obliczania. Przepis ten wprowadza jednak istotną modyfikację dotyczącą długości okresu wypowiedzenia. Wskazuje mianowicie, że rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru. Z kolei na mocy odesłania zawartego w art. 136 ust. 1 p.s.w. od otrzymanego oświadczenia o rozwiązaniu umowy

o pracę za lub bez wypowiedzenia, jak i w przypadku naruszenia przepisów o wygaśnięciu stosunku pracy, pracownik będzie mógł odwołać się do sądu na podstawie przepisów kodeksu pracy.

W związku z powyższymi rozważaniami należy na wstępie zaznaczyć, że powód zachował termin do wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę, który zgodnie

z art. 264 § 1 k.p. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2017 r.) wynosił 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiadającego umowę o pracę.

Podstawę żądań powoda, w zakresie roszczeń związanych z rozwiązaniem umowy

o pracę (żądanie przywrócenia do pracy ewentualnie zasądzenia odszkodowania), stanowi przepis art. 45 § 1 k.p., zgodnie z którym w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest

nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Powołany przepis wprowadza dwie przesłanki odwołania się pracownika od wypowiedzenia, a mianowicie: wypowiedzenie formalnie niezgodne z prawem i wypowiedzenie niezgodne z prawem ze względu na brak zasadności wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieokreślony. Pierwsza z wymienionych przesłanek to naruszenie przepisów dotyczących wypowiedzenia umów m.in. zakazów wypowiedzenia, pominięcia konsultacji ze związkami zawodowymi czy też pisemnej formy wypowiedzenia. W szczególności składając pracownikowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony za wypowiedzeniem pracodawca powinien wskazać przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy oraz zawrzeć pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy. Oświadczenie to powinno mieć przy tym formę pisemną (art. 30 § 3-5 k.p.).

Na gruncie niniejszej sprawy strona pozwana sprostowała tym wymogom, co zresztą nie było kwestionowane przez powoda. Złożone powodowi oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę posiadało bowiem formę pisemną a nadto zawierało oznaczenie przyczyny rozwiązania umowy o pracę oraz pouczenie o przysługującym powodowi prawie i terminie wniesienia odwołania.

Nie naruszało przy tym także treści regulacji art. 38 k.p. Jak wynika bowiem z przeprowadzonych ustaleń faktycznych pismem z dnia 21 marca 2016 r. strona pozwana powiadomiła przewodniczącego (...) Wojska Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych o zamiarze wypowiedzenia powodowi oraz P. L., zatrudnionym na stanowisku profesora wizytującego, umowy o pracę ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2016 r. z uwagi na likwidację ich stanowisk pracy. Co istotniejsze, przed wręczeniem powodowi oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę, związek zawodowy, w odpowiedzi na złożone zawiadomienie, w piśmie z dnia 22 marca 2016 r., zajął stanowisko w sprawie informując pozwaną, iż nie wnosi uwag do likwidacji stanowiska pracy profesora wizytującego P. L. a jednocześnie wniósł o rozwiązanie umowy o pracę z powodem, z dniem 30 września 2016 r. celem umożliwienia mu otrzymania nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Tym samym, w ocenie Sądu, przyjęć należało, iż na chwilę wręczenia powodowi pisma w sprawie wypowiedzenia umowy o pracę, które to pismo opatrzone zostało wprawdzie datą 17 marca 2016 r. jednak doręczone zostało powodowi w dniu 23 marca 2016 r., strona pozwana wyczerpała obowiązek konsultacji zamiaru wypowiedzenia powodowi umowy o pracę. Przed formalnym wręczeniem powodowi pisma w sprawie rozwiązania stosunku pracy powiadomiła bowiem organizację związkową o zamiarze rozwiązania z powodem umowy o pracę i uzyskała stanowisko organizacji związkowej w w/w sprawie.

W treści oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę strona pozwana jako przyczynę rozwiązania umowy wskazała na likwidację stanowiska pracy powoda.

Zgodnie z art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy.

W ocenie Sądu pracodawca w żaden sposób nie naruszył postanowień powyższego artykułu, albowiem przyczyna wskazana w przedmiotowym oświadczeniu była konkretna, rzeczywista i uzasadniała wypowiedzenie powodowi umowy o pracę. W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, że likwidacja stanowiska pracy stanowi uzasadnioną przyczynę rozwiązania

z pracownikiem stosunku pracy. Taka zaś sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie co w szczególności potwierdzili w swych zeznaniach słuchani w sprawie świadkowie, z których to zeznań jednoznacznie wynika, iż u strony pozwanej zlikwidowane zostało nie tylko stanowisko pracy powoda (profesor wizytujący) ale de facto wszystkie stanowiska profesorów wizytujących. Wprawdzie po wręczeniu powodowi oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę strona pozwana ogłosiła, w czerwcu – lipcu 2016 roku, nabór na stanowisko wykładowcy (dwa) w Wydziale Nauk o Bezpieczeństwie i profesora nadzwyczajnego (dwa) jednak powyższe nie

uzasadnia, w ocenie Sądu, podstaw do przyjęcia, iż likwidacja stanowiska pracy powoda była pozorna tym bardziej, iż w toku niniejszego postępowania powód, mimo obciążającego go w tym zakresie obowiązku dowodowego, nie wykazał, aby doszło do zatrudnienia na w/w stanowiskach i powierzenia osobom zatrudnionym na nich dotychczasowych zajęć prowadzonych przez powoda.

Uwzględniając powyższe okoliczności żądanie przywrócenia do pracy i zasądzenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, opartego na treści art. 47 zd. I k.p., lub ewentualnie zasądzenia odszkodowania, w związku z wadliwym i nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o pracę nie zasługiwało na uwzględnienie i jako takie podlegało oddaleniu. (punkt II wyroku)

Wprawdzie zgodnie z § 78 ust. 3 obowiązującego u strony pozwanej statutu stosunek pracy z nauczycielem akademickim nawiązuje i rozwiązuje rektor na wniosek: - kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub dyrektora instytutu pozawydziałowego, zaopiniowany przez właściwą radę wydziału/ Instytutu (...) lub radę naukową instytutu, jeżeli zatrudnienie będzie miało miejsce w tej jednostce, - prorektora właściwego ds. dydaktyczno-naukowych, jeżeli zatrudnienie będzie miało miejsce w innej jednostce, niemniej jednak, brak podstaw do uznania, aby brak stosowanego wniosku o rozwiązanie z powodem umowy o pracę uzasadniał uznanie wadliwości dokonanego z powodem rozwiązania umowy o pracę skoro rozwiązanie wynikało z likwidacji stanowiska pracy powoda i stanowisk równorzędnych w uczelni nie zaś z przyczyn dotyczących samego powoda, wymagających ewentualnego wniosku.

Z uwagi na powyższe brak było również podstaw do uwzględnienia żądania zasądzenia odszkodowania za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu poprzez nie wskazanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę faktycznej przyczyny wypowiedzenia umowy i wskazanie powoda do zwolnienia bez żadnego uzasadnienia, co skutkowało oddaleniem powództwa w tym zakresie. (punkt II wyroku)

Przyczyna wypowiedzenia powodowi umowy o pracę została bowiem wskazana w treści oświadczenia o wypowiedzeniu i była, jak już podano powyżej, rzeczywista, zaś likwidacja stanowiska dotyczyła wszystkich pracowników zatrudnionych u strony pozwanej na stanowisku profesora wizytującego w związku z czym strona pozwana nie miała obowiązku typowania i stosowania kryteriów typowania pracownika do rozwiązania stosunku pracy. W konsekwencji również strona pozwana nie musiała przedstawiać powodowi szczegółowych kryteriów doboru pracowników do zwolnienia. Wszystkie osoby znajdujące się w sytuacji równoważnej z powodem zostały bowiem objęte wypowiedzeniem umowy o pracę. Nie sposób zatem doszukać się dyskryminującego zachowania w postępowaniu strony pozwanej.

Wobec zarzutów podnoszonych przez powoda odnoszących się do nieprawidłowego wskazania przez pracodawcę terminu rozwiązania umowy o pracę, koniecznym było również ustalenie terminu zakończenia semestru letniego, wyznaczającego jednocześnie chwilę rozwiązania stosunku pracy powoda ze stroną pozwaną a to wobec treści art. 128 p.s.w.

W ocenie Sądu powód słusznie podnosił, że semestr letni u strony pozwanej kończył się z dniem 30 września 2016 r. W tym zakresie w pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 160 ust. 1 p.s.w. oraz art. 161 ust. 1 p.s.w. organizację i tok studiów oraz związane z nimi prawa i obowiązki studenta określa regulamin studiów, uchwalany przez senat uczelni. Co istotniejsze inne akty wydawane przez organy uczelni nie mogą uzupełniać, czy precyzować postanowień regulaminu studiów (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 21 lipca 2011 r., (...) SA/Lu 106/11). Regulamin studiów jest zatem jedynym aktem, w którym należy uregulować wszelkie kwestie związane z organizacją studiów, w tym datę rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych semestrów. Powyższe znajduje zresztą także potwierdzenie w treści obowiązującego u strony pozwanej statutu, zgodnie z którym (§ 102 ust. 5 zd. I i ust. 6 statutu) organizację i tok studiów wyższych oraz prawa i obowiązki studentów określa regulamin studiów, przy czym terminy rozpoczęcia i zakończenia roku akademickiego, semestrów i sesji egzaminacyjnych określa regulamin studiów. Tym samym nie budzi wątpliwości, iż to regulamin studiów winien określać nie tylko czas rozpoczęcia i zakończenia roku akademickiego ale

i poszczególnych semestrów. Tymczasem zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej § 8 ust. 1 regulaminu studiów przyjęto, iż rok akademicki w uczelni rozpoczyna się 1 października

i trwa do 30 września następnego roku kalendarzowego, przy czym szczegółowe terminy rozpoczęcia zajęć danego roku akademickiego określa rektor. Regulamin studiów nie określa jednak czasu trwania poszczególnych semestrów. Powyższe zaś uzasadnia przyjęcie, iż ostatni semestr w roku akademickim (letni) kończy się z końcem roku akademickiego,

a zatem z dniem 30 września. Wprawdzie z treści § 8 ust. 3 obowiązującego u strony pozwanej regulaminu studiów wynika, że rok akademicki obejmuje poza dwoma semestrami (zimowy i letni) także dwie zasadnicze sesje egzaminacyjne: zimową i letnią, dwie poprawkowe sesje egzaminacyjne: zimową i letnią, praktyki, jeżeli przewiduje je program kształcenia i przerwy, jednak powyższe nie może uzasadniać przyjęcia, iż powyższe okresy,

tj. sesje, praktyki i przerwy nie są objęte ramami jednego z dwóch semestrów. Jak wynika bowiem z treści rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2014 r. w sprawie warunków jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów

w uczelniach (Dz. U. z 2014r., poz. 1302) regulamin studiów określa m.in. warunki i tryb uzyskiwania zaliczeń i składania egzaminów w roku lub semestrze, w tym zaliczania studenckich praktyk zawodowych. Z brzmienia powołanej regulacji wynika zatem, w ocenie Sądu, iż zarówno uzyskiwanie zaliczeń jak i zdawanie egzaminów oraz zaliczanie praktyk odbywa się w ramach danego roku lub semestru. Semestr należy zatem uznać za podstawową jednostkę podziału roku akademickiego, obejmującą w szczególności zajęcia dydaktyczne, sesję egzaminacyjną i praktyki. Brak jest w związku z tym jakiegokolwiek podstawy do wyszczególnienia w ramach roku akademickiego niezależnej od semestru jednostki organizacji studiów. Mając zatem na uwadze, że semestr zimowy i następujący po nim semestr letni winny wypełniać w całości rok akademicki, należało przyjąć, iż semestr letni

u strony pozwanej uległ zakończeniu z dniem 30 września. Jednocześnie brak wskazania

w regulaminie studiów terminów rozpoczęcia i zakończenia danego semestru i brak precyzji w ustaleniu szczegółowych terminów rozpoczęcia lub zakończenia poszczególnych semestrów w tym również w rozkazy nr (...) rektora strony pozwanej z dnia 18 czerwca 2015 r. w sprawie harmonogramu roku akademickiego 2015/2016, na co wskazuje treść tego dokumentu jak również zeznania słuchanych w sprawie świadków, którzy wskazywali na różne daty zakończenia semestru letniego, stanowi zaniechanie strony pozwanej, które nie może być jednak, w ocenie Sądu, podstawą wywodzenia negatywnych względem powoda skutków. Wskazać przy tym, w tym zakresie, również należy, iż analiza treści rozkazu nr (...) rektora strony pozwanej prowadzi do wniosku, w zakresie redakcji punktu II

o nazwie „Przyjąć następującą organizację roku akademickiego 2015/2016”, iż u strony pozwanej rok akademicki 2015/2016 podzielono jedynie na dwa semestry – zimowy i letni na co wskazuje redakcja powołanego tytułu i wyodrębnienie poza podpunktem 1. dotyczącym inauguracji roku akademickiego jedynie dwóch dalszych jednostek podziału: semestr zimowy (podpunkt 2.) i semestr letni (podpunkt 3.). Skoro przy tym w ramach semestru letniego wyróżniono m.in. okres realizacji zajęć, zasadniczą sesję egzaminacyjną, poprawkową sesję egzaminacyjną i praktyki, które miały być realizowane do września 2016 roku (terminy składania prac dyplomowych oraz egzaminów dyplomowych, praktyki dla studentów cywilnych) przyjąć należało, iż semestr letni kończył się z dniem 30 września 2016r., który to dzień wyznaczał również koniec danego roku akademickiego. Tym samym, konsekwentnie, przyjąć należało, iż koniec okresu wypowiedzenia powodowi umowy o pracę upływał z dniem 30 września 2016 r., stosownie do treści art. 128 ust. 1 p.s.w.

Wypada wskazać, iż naruszenie art. 45 § 1 k.p. poprzez zastosowanie przez pracodawcę krótszego okresu wypowiedzenia nie skutkuje stwierdzeniem niezgodności

z prawem złożonego wypowiedzenia. Określenie niewłaściwego okresu wypowiedzenia musi być jednak ocenione z punktu widzenia art. 49 k.p., zgodnie z którym w razie zastosowania okresu wypowiedzenia krótszego niż wymagany, umowa o pracę rozwiązuje się z wpływem okresu wymaganego, a pracownikowi przysługuje wynagrodzenie do czasu rozwiązania umowy.

Mając na względzie treść powyższej regulacji, a także dotychczas poczynione rozważania, należało stwierdzić, że umowa o pracę łącząca powoda i stronę pozwaną uległa rozwiązaniu z dniem 30 września 2016 r.

Powód w toku niniejszego postępowania domagał się nie tylko zasądzenia wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku ale i ustalenia, iż stosunek pracy trwał we wrześniu 2016 roku nie wskazując jednak na istnienie po jego stronie interesu prawnego,

w rozumieniu art. 189 k.p.c., w żądaniu w/w ustalenia. Powyższe zaś skutkowało oddaleniem żądania ustalenia trwania stosunku pracy we wrześniu 2016 roku wobec nie wskazania przez powoda istnienia interesu prawnego w żądaniu ustalenia w tym zakresie. Sąd uwzględnił

w tym przypadku również okoliczność, iż istnienie po stronie pracownika dalej idącego żądania np. o zapłatę wynagrodzenia wyłącza, jako żądanie dalej idące, interes prawny pracownika w żądaniu ustalenia. Takie zaś żądanie, tj. żądanie zapłaty wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku i nagrody jubileuszowej powód w toku niniejszego postępowania zgłosił.

Uwzględniając powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo, wobec braku interesu prawnego po stronie powoda w tym zakresie, w zakresie żądania ustalenia trwania stosunku pracy we wrześniu 2016 roku. (punkt II wyroku)

Powodowi przysługiwało natomiast niewątpliwie wynagrodzenie za wrzesień 2016 roku, a to wobec treści art. 49 k.p. Powód tytułem wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 7.556,62 zł, zgodnie jednak

z zaświadczeniem o wysokości wynagrodzenia powoda za w/w okres złożonym przez stronę pozwaną (dokument, k. 155 akt), należne powodowi wynagrodzenie za ten okres winno wynieść 6.838,46 zł brutto.

Uwzględniając powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku i zasądził na rzecz powoda kwotę 6.838,46 zł tytułem przysługującego mu wynagrodzenia za wrzesień 2016 roku, oddalając w pozostałym zakresie przedmiotowe żądanie powoda. (punkt II wyroku)

Ustalenie, że termin wypowiedzenia powodowi umowy o pracę upłynął w dniu

30 września 2016 r. skutkowało również nabyciem przez powoda prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, które to prawo – jak wynika z zaświadczenia strony pozwanej

z dnia 11.01.2017r. (dokument, k. 156 akt) powód nabywał z dniem 15.09.2016r. Jak wynika przy tym z treści § 18 ust. 1 obowiązującego u strony pozwanej regulaminu wynagradzania za wieloletnią pracę pracownikowi uczelni przysługuje nagroda jubileuszowa w wysokości - za 45 lat pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego, co potwierdziła również strona pozwana

w zaświadczeniu z dnia 11.01.2017r. (dokument, k. 155 akt) oznaczając jednocześnie, iż wysokość należnej powodowi nagrody jubileuszowej za 45 lat stażu pracy wynosi 30.426,48zł brutto. Powód tytułem nagrody jubileuszowej domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty niższej, tj. kwoty 30.226,48zł.

Uwzględniając powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku i zasądził na rzecz powoda kwotę 30.226,48zł tytułem nagrody jubileuszowej.

W pozostałym zakresie, z przyczyn omówionych na wstępie, Sąd powództwo oddalił. (punkt II wyroku)

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. I k.p.c., zgodnie

z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Wartość przedmiotu sporu wyniosła w rozpoznawanej sprawie ostatecznie, po sprecyzowaniu żądania pozwu przez powoda, 158.707,55 zł (żądanie przywrócenia do pracy: 90.679,44zł, żądanie zasądzenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy: 22.669,89zł, żądanie ustalenia trwania stosunku pracy we wrześniu 2016 roku: 7.556,62 zł, żądanie zasądzenia kwoty 7.556,62zł tytułem wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku, żądanie zasądzenia kwoty 30.226,48 zł tytułem nagrody jubileuszowej

i żądanie zasądzenia kwoty 1.850zł tytułem odszkodowania za dyskryminację). Żądanie pozwu uwzględnione zostało co do kwoty 37.783,10zł, w związku z czym przyjąć należało, iż powód wygrał sprawę w 24%. Na koszty poniesione przez powoda i pozwaną złożyło się wynagrodzenie pełnomocników stron w stawce 5.880zł (żądanie przywrócenia do pracy: 360zł, żądanie ustalenia trwania stosunku pracy: 120 zł, żądanie zasądzenia wynagrodzenia za czas

pozostawania bez pracy, wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2016 roku, nagrody jubileuszowej i odszkodowania za dyskryminację: 5.400zł), zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1, § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6, § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Sąd uznał, że do kosztów procesu należnych powodowi od strony przeciwnej nie można było zaliczyć opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Stosownie bowiem do art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej nie podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach zatrudnienia, wynagrodzeń za pracę. Niniejsza sprawa, w której przedmiotem sporu są roszczenia dotyczące zatrudnienia i należnego powodowi wynagrodzenia za pracę, jest sprawą, w której nie ma obowiązku uiszczania opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Z kolei jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 16 grudnia 2014 r. (I PK 125/14) koszty uiszczanej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, które z mocy ustawy nie podlega tej opłacie, nie stanowią kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony i nie ma podstaw do zasądzenia równowartości tej opłaty od strony przegrywającej proces. Uwzględniając powyższe oraz wynik postępowania do zasądzenia od strony pozwanej dla powoda podlegała, tytułem zwrotu kosztów postępowania, kwota 1.411,20zł, zaś od powoda dla pozwanej kwota 4.468,80zł. Ostatecznie zatem do zasądzenia od powoda dla pozwanej podlegała kwota 3.027,60zł (4.468,80zł – 1.411,20zł)

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie IV i V wyroku znajduje oparcie w art. 108 k.p.c., 98 k.p.c., art. 130³ § 2 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).

W toku postępowania należna opłata sądowa od pozwu wynosiła, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu przez powoda, 7.936zł. Uwzględniając zatem wynik postępowania do zasądzenia od powoda na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej podlegała kwota 6.031,26zł, zaś od pozwanej kwota 1.904,64zł.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd oparł na treści art. 477² § 1 k.p.c. uwzględniając fakt, iż wysokość jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda wynosiła 7.556,62 zł.